

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/384/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114227342
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114227342.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, p r o t i žalovanej: N. W., H.. X., A.. X.XX.XXXX, W. F., P. XX, o zaplatenie 969,32 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Súd z a s t a v u j e konanie o zaplatenie sumy 60 eur titulom poplatkov.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 791,46 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 8% ročne od 3.10.2014 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 15 eur počnúc mesiacom januárom 2016 pod následkom straty výhody splátok.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 10.10.2014 sa domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny vo výške 969,32 Eur, kapitalizovaných zmluvných úrokov vo výške 314,35 eur, sankčných poplatkov vo výške 106,39 eur a poplatkov vo výške 60 Eur. Žiadal tiež priznať úrok vo výške 19,9% ročne zo sumy 969,32 Eur od 3.10.2014 do zaplatenia, ako aj úrok z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatennej istiny a nezaplatených zmluvných úrokov taktiež od 3.10.2014 do zaplatenia. Nárok uplatnil z úverovej zmluvy uzavretej dňa 22 .5.2012, ktorou bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.000 Eur. Keďže žalovaná úver riadne nesplácala, listom zo dňa 11.6.2013 bola vyzvaná na jeho predčasné splatenie do 3.7.2013.

Na výzvu súdu žalobca neskorším podaním uviedol, že sankčné poplatky sú úroky z omeškania. Ohľadom ozrejmeneia ich výpočtu predložil prílohu č. 2 k podaniu zo dňa 18.6.2015 (č.l. 59) v anglickom jazyku. Ide o výstup z počítačového systému, ktorý však nemá pre súd potrebnú výpovednú hodnotu. Z uvedeného dokladu (odhliadnuc od toho, že v súdnom konaní sú relevantné listinné dôkazy len v slovenskom jazyku) nie je zrejmé, akým spôsobom sa žalobca dopracoval k sume 106,39 Eur ako kapitalizovaných úrokov z omeškania. Ešte pred začatím konania vo veci samej podaním zo dňa 19.5.2015 (č.l. 45) zobral späť žalobu v časti o zaplateniu sumy 60 Eur titulom poplatkov.

Žalovaná uviedla, že je si vedomá, že má voči žalobcovi dlh, avšak poukázala na to, že sa dostala do zlej finančnej situácie v dôsledku toho, že jej manžel bol drogovo závislý a neskôr dňa 12.10.2013 tragicky zahynul. Žiadala preto o povolenie mesačných splátok maximálne po 15 eur vzhľadom na jej zlú sociálnu situáciu a skutočnosť, že má vyživovaciu povinnosť k dvom deťom O., A.. X.X.XXXX a X. Y., A.. XX.XX.XXXX. Listinnými dokladmi preukázala to, že synovi uhradza stravné v škole vo výške 25 Eur mesačne, dcére 17,85 Eur mesačne. Podľa potvrdenia od zamestnávateľa (pracuje ako predavačka v

Tesco Stores a.s.) jej priemerný mesačný zárobok za posledných 7 mesiacov činil 531 Eur netto. Z toho sú však jej vykonávané zrážky zo mzdy v rôznej výške od sumy 178 eur po 70 Eur mesačne. Žalovanej je vyplácaný aj vdovský a sirotsky dôchodok úhrne vo výške 233 Eur mesačne. Okrem zrážok, ktoré jej vykonáva zo mzdy zamestnávateľ, žalovaná uhrádza aj ďalšie svoje dlhy a to mesačne 20 eur na základe exekúcie EX 562/2015, platí tiež mesačne 15 Eur Slovenskej sporiteľni a.s. ako to vyplýva z jej výpisu z kartového účtu a uhrádza tiež mesačne na účet VÚB banky sumu 15 eur na účet s názvom flexi biznis. Spolu s deťmi býva v podnájme, za ktorý uhrádza sumu 260 eur mesačne.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, úverovou zmluvou č. 40/337/12, všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 11.6.2013, písomnými vyjadreniami žalobcu s prílohami, potvrdením o mzde žalovanej, potvrdením sociálnej poisťovne o dôchodkových dávkach, čestným prehlásením o výške nájomného, výpismi z účtu, dokladmi o vkladoch v hotovosti, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzavreli dňa 22.5.2012 úverovú zmluvu pod č. 40/337/12. Žalobca poskytol žalovanej touto zmluvou bezúčelový úver 1.000 eur s úrokovou sadzbou 19,9% p.a. V zmluve je uvedené RPMN 25,81%, ako aj predpoklady, z ktorých banka vychádzala pri stanovení jeho výšky. Uvedená je aj priemerná hodnota RPMN - 26,58% a celková čiastka, ktorú musí žalovaná zaplatiť vo výške 2559,60 Eur.

V bode 4.2 zmluvy bol dohodnutý aj poplatok za správu úverového účtu vo výške 1,99 Eur mesačne. Splácanie úveru je uvedené v bode 5. Žalovaná sa zaviazala úver splatiť 120 mesačnými splátkami po 19,34 Eur (bod 5.1). V bode 5.3 sa uvádza, že sa zaväzuje, že celý úver s príslušenstvom bude uhradený do 120 mesiacov odo dňa podpisu úverovej zmluvy.

Podľa bodu 7.2.1 v prípade, ak klient nesplní akýkoľvek záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy, banka je oprávnená žiadať splatenie zostatku úveru s príslušenstvom. V prípade, ak klient neuhradí zostatok úveru v lehote stanovenej bankou, je povinný uhradiť z nesplatennej časti úveru popri úroku s poskytnutých peňažných prostriedkov v zmysle bodu 1.2 aj úrok z omeškania vo výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k 1.dňu omeškania zvýšenej o 8% a to až do jej zaplatenia.

Doručovanie je upravené v bode 19.8 VOP žalobcu. Písomnosť banky adresovaná klientovi sa považuje za doručenie tretím dňom po jej odoslaní prostredníctvom poštového podniku.

Žalovaná poslednú splátku uhradila 10.1.2013 (výpis z účtu z č.l. 53). Listom zo dňa 11.6.2013 žalobca vyzval žalovanú na predčasné splatenie úveru v dôsledku neplnenia povinností úverovej zmluvy. Žalovaná bola vyzvaná na úhradu dlhu vo výške 1087,14 Eur do 3.7.2013.

Podľa vyjadrenia žalobcu žalovaná na základe predmetného úverového vzťahu uhradila celkovo sumu 208,54 eur (č.l. 63).

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.12.2011 do 31.12.2012).

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. f/ je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Pod písm. k/ je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

Súd je toho názoru, že v zmluve chýba údaj o končenej splatnosti úveru, nakoľko ten je v zmluve stanovený len počtom mesačných splátok, čo je nepostačujúce. Počet splátok totiž nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k/, kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co 286/2014 zo dňa 27.5.2014).

V predmetnej zmluve však absentuje aj ďalší povinný údaj uvedený v § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., pretože v zmysle tohto ustanovenia v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, a teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva napr. z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013, Krajského súdu v Prešove 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014 a Krajského súdu v Žiline 8Co 549/2014 z 30.12.2014.

V dôsledku chýbajúcich vyššie citovaných obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je teda potrebné poskytnutý úver s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná by preto mala žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru, t. j. 1.000 Eur a keďže doposiaľ mu zaplatila 208,54 Eur, jej dlh predstavuje sumu 791,46 Eur (1000-208,54). Súd preto zaviazal žalovanú len k zaplateniu tejto istiny a žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania, na ktoré má žalobca nárok podľa § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v aktuálnom znení, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

V danom prípade zmluvný vzťah medzi účastníkmi vznikol 22.5.2012 a preto pre výšku úrokov z omeškania bolo potrebné použiť predchádzajúci právny predpis.

K zosplateniu úveru došlo v súlade s § 565 OZ a dohodnutými zmluvnými podmienkami dňa 3.7.2013, od nasledujúceho dňa sa žalovaná dostala do omeškania. Vychádzajúc z dispozičnej zásady v konaní

(§ 153 ods. 2) súd priznal úroky z omeškania v rozsahu ich uplatnenia t.j. vo výške 8% ročne, avšak len z prisúdenej istiny od 3.10.2014 do zaplatenia.

Súd zamietol žalobu aj ohľadom kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 106,39 Eur, ktoré podľa žalobcu predstavujú kapitalizované úroky z omeškania ku dňu predčasnej splatnosti úveru, ako to žalobca uviedol vo svojom podaní zo dňa 18.6.2015 (č.l. 51). V tomto smere však žalobca svoj nárok dostatočne nešpecifikoval a nepreukázal. Mal totiž presne uviesť s akou úrokovou sadzbou počítal pri vyčíslení úrokov z omeškania, konkrétne z akej splátky a za aké obdobie.

V danom prípade súd zohľadnil zlú sociálnu situáciu žalovanej, ktorá má nízky mesačný príjem a vysoké výdavky. Navyše má vyživovaciu povinnosť k dvom deťom. S použitím § 160 ods. 1 vety druhej O. s. p. súd jej preto povolil mesačné splátky tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

Žalobca v danom prípade by mal nárok len na pomernú časť náhrady trov konania s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. Súd však opäť prihliadol na sociálne pomery žalovanej a v záujme toho, aby nebola ohrozená výživa jej a jej detí, po zohľadnení skutočností, že žalobca je veľkou finančnou inštitúciou, súd náhradu trov konania žalobcovi nepriznal (§ 150 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.